

טלפון צילצל למרכז מפא"י, דיבר עם מי שדיבר. כעבור שעתים צילצלו מניצבות המנגנון אל מזכיר השר, הודיעו לו כי זה עתה נתקבל האישור למינוי.

מעוטים

ללמד או לבעוט

אליאס קוסא הוא ערבי טיפוסי: גבר שחור, חר, פזול, המדבר אנגלית בהברה מרחבית. ביתו ברחוב עבאס בחיפה מקושט בתמונות ערביות טיפוסיות, ביניהן בתורה ערומה הי שקועה בקריאת ספר. אולם מחשבתו של אליאס קוסא היתה תמיד שונה מזו של רוב בני עמו בפלשתיין. עוד לפני המלחמה כתב מאמר בפלסטין פוסט, בו דרש שלום עם היהודים. המופתי הזמין אותו לשיחה מיוחדת, איים עליו בהורג צאה להורג.

במדינה קרה לקוסא מה שקרה לכל הערבים שדעתם היתה כדעתו: תחילה נבוכו, אחר-כך נדהמו, אחר-כך התמרמרו, אחר-כך החלו מגדפים בשיחות פרטיות. השבוע דפק אליאס קוסא על השולחן.

השולחן היה ניו-יורק הרלד טריביון. אחד משמונה העיתונים החשובים בעולם. כתב קור סא, במכתב לעורך שפורסם באריכות: יש ראל מדכאת את ערבייה, אינה חולמת כלל לתת להם מעמד אנושי. הפתרון היחיד הוא לתת להם לצאת מן המדינה ולשלח להם את ערך רכושם.

חידת תשע העשיריות. יתכן מאד שרוב תושבי ישראל היו מקבלים הצעה כזו בברכה. העולם היהודי הממוצע שונא את הערבים, והתגברות המסתננים זרעה פיקפוק גם בלב רבים אחרים.

אולם הדבר לא היה כל כך פשוט. רכוש ערביי ישראל עודנו עצום, ואיש אינו חולם כלל על אפשרות לשלם את תמורתו. להיפך, השלטונות כבר עשו נסיון רציני להמאס את החיים על כמה ערבים עשירים שעוד נשאר במדינה, להמריץ אותם לוותר על רכושם תמורת החלק העשירי של ערכו. איש לא ידע בבירור לאן היו שאר תשע העשיריות צריכות ללכת — לממשלת ישראל או ליהודים פרטיות.

אולם בעיית העשירים לא היתה החשובה. רוב ערביי ישראל הם כה עניים, שאין להם מה למכור, והם לא יווצו מרצונם החפשי מן המדינה. בין אלה גברו בשבועות האחרונים אותות האופקה: הערבים נעשו אמיצים יותר, אולי נוכח הצלחת ההסתננות; הבישוף חא' כים, ערבי לאומני, הודיע שהוא עומד להקים מפלגה ערבית לאומית בישראל; מק', המנ"גנת בגלוי על מיתרים ערביים לאומיים, מגי בירה חיל.

לפי כל הסימנים תגיע בעית המעוטים במדינה בקרוב לנקודת רתיחה. ברור כי המצב הנוכחי של לטיפה בתוספת בעיטה אינו יכול להמשך. אלא שאין מי שיחלט אם ללסוף או לבעוט.

המשק

"מה יצא מזה?"

זיעה כבדה כיסתה את מצחם של מאות התעשיינים ומנהלי המפעלים שישבו בשבוע ששעבר באולמות המרווחים של בית ברל בצור פית. היה חם. דבריה של שרת העבודה גולדה מאירסון, שהראתה היתה מרכז הסימפוזיון לבעיות פירוק הייצור, היו חמים לא פחות. אמרה גולדה מאירסון: לפי המושגים ש-

למענה משלם רכבות התורמים את תרומותיהם לסוכנות היהודית.

מנגנון

לשכת העבודה הארצית

איש לא דיבר על כך בגלוי, אבל הכל ידעו שבמרכז מפלגת פועלי ארץ-ישראל קיימת מחלקה מיוחדת שבראשה עומד אחד מהחשודים שבחיי מפא"י, אליה נשלחות הודעות מזוהרות על כל משרה פנויה בכל מפעלי הממשלה, הסוכנות, ההסתדרות וכמה מוסדות נוספים. תפקידה של מחלקה זו דומה מאד לתפקיד של כל לשכת-עבודה אחרת, אלא שהוא מתמלא בצורה יעילה יותר. ממנה נשלחות הודעות (בלתי-רשמיות, אך מהיכות) ללשכת-העבודה, לנציבות המנגנון או למוסדות אחרים, המבקשים עובדים מכל הדרגות בעזרת מכרזים פומביים, כביכול. אך רק השבוע התברר עד כמה כידורים אלה הם מאורגנים ויעילים.

ח"כ יצחק רפאל כאילו להעיס

לפני זמן-מה נזקק אחד מחתיקי השרים, שהקים את משרדו מחדש, למזכיר כללי עבור המשרד. הוא חיכה משך שבועות רבים להצעה שתבוא מצד מפא"י, כשאחרת לבוא, החליט לעשות צעד עצמאי, מינה לתפקיד אחד ממנהיגיו האישיים, איש מפא"י גם הוא. המסמכים המתאימים הוגשו לנציבות המנגנון, אלא שזו בוששה לאשר את המינוי. כששלח השר אחד מעובדיו לנציבות המנגנון כדי להתעניין בגורל האישור, נמסר לו כי אינסטנציה מסוימת טרם אישרה. זושר לא חיכה להסברים נוספים שיבהירו באיזו אינסטנציה מדובר, הרים את שפופרת הי-

העם

הדוקטור התלהב מדי

דוקטור נחום גולדמן נתבלבל. הוא נאם בניגובה בקונגרס היהודי העילמי, מין יצור שאיש אינו יודע בדיוק מה יעודו בחיים, והיה נדמה לו שהוא נמצא בקונגרס ציוני. הוא בילבל את היצירות. הוא אמר שעל כל יהודי בעולם לעלות לישראל.

וזה היה גורא.

הר-סיני בברוקלין. אמנם, הדברים נאמרו כבר לפני כן, לפני דור אחד או שניים, על ידי אנשים שתמונותיהם תלויות כיום על הקירות בבתי-הספר הישראליים.

אולם זה היה לפני ריבה זמן — לפני שמדינת ישראל התרנג, לחיות על נדבות יהודי אמריקה. ויהודי אמריקה, שהם יהודים טובים מאד, וגם הדולאר מצוי בכיסם, כתגידים בהחלט למחשבה שעליהם לעלות לישראל, מקום בו הדולאר מצוי בהימצאם.

אמנם, גם יהודי אמריקה מסכימים בהחלט שעל יהודי בריחה-מועצות לעלות לישראל. ויש לדרוש את זה בקול רם. ושלשם כך יש לכנס קונגרס יהודי עולמי בניגובה. אולם מה לשמיטה ציונית ולהרטיני של ברוקלין?

קמה סערה. ידיים נרגשות ודפוק על כיסים מלאים. ד"ר גולדמן נבהל. הוא הבין שטעה טעות גוראה.

לא הוא. אולם הדוקטור גולדמן אינו טיפוס הנבוכך לאורך זמן, או הנותן לפרני ציפים לעמוד בדרכו. לא, לא הוא. לכן אמר, למחרת היום, קבל עם ועדה: "זעזע זו עור מות בניגוד גמור להשקפת היסודית."

ולמען לא יטעה איש מהי ההשקפה היסודית הוסיף זמן שור: "יש להכפיל ולשלש את התרומות להבראתה הכלכלית של מדינת ישראל!"

אך את המלים הסופיות, אשר כל אחת מהן תיחרת על לוחות-השיש של ההיסטוריה לזכרון הדורות, אמרה הליידי רידינג: "היה סים בין ישראל והגולה, אין לקבע לפי תכנית מוכנה מראש, והמאורעות גלומים עדיין בחיק הזמן."

הדוקטור הנלהב לא השאיר כל מקום לספק שאכן זוהי בדיוק גם דעתו שלו.

הסוכנות

מקרי לגמרי

ישראלים החולמים על נסיעה לחוץ-לארץ — כלומר, הישראלים היושבים בישראל — היו מקנאים בלי ספק ביצחק רפאל, הגבר גבה הקומה ורחב-המיות, בעל הפנים הילדותיות והכיפה של ח"כ הפועל-המזרחי. כי רפאל מסיר לעתים קרובות מאד ברחבי העולם.

מטרת הסיורים האלה ברורה: רפאל הוא ראש מחלקת-העליה של הסוכנות היהודית. אמנם, עלייה זו הצטמצמה והלכה, ולבסוף כמעט נעלמה לגמרי, אולם לא כן סיוריו של רפאל: הוא הוסיף לסייר במרץ, גם כשלא היה עוד מה לסייר.

הקרבה עצמית זו של הח"כ הנאמן לא מצאה חן בעיני אנשים צרי-אופק. הם החלו מטיילים חשדות בשמו הטוב של הח"כ שוטרי המכס שמו עליו עין עויינת, ופעם אף הורו ככה ועדה פנימית בסוכנות שגילתה משום מה, התעניינות מיוחדת במעשיו של יצחק רפאל.

מוזיקה עתונאית. אולם יצחק רפאל בו לצרי-מות אלה. לפני שלושה שבועות נסע שוב לפאריס, כדי לחקור את עויניו העליה שם (סך-הכל של עולי צרפת בשנה האחרונה: פחות ממאה). העבודה שבאותו זמן דווקא התקיימה בפאריס חתונת בין אחותו, חיים זוהר, וכי אשתו נלוותה אליו בסיוור, לא היתה אלא מקרית בלבד.

אחרי סיוור זה הרגיש רפאל שהוא זקוק לנופש ממושך. מכיוון שהיה אחד מראשי המטיפים נגד השילומים, סבר כנראה שכדאי לו לראות כמה מן המרצחים הנאצים מקרוב. לכן נסע לאוסטריה. שם שוב קרה נוקרה: כאילו להכעיס, דווקא בזמן שרפאל בהר בו לנופש שם, תתקיימה החגיגות המוזיקליות של זאלצבורג, בהן ייאסף לבקר בתוקף מעי-מדו.

לפני צאתו, עשה חברה-הכנסת צעד מחוכם מאד: פנה למערכת הצופה וקיבל שתי תעודות-דו-תונאיים — אחת לעצמו, שניה לאשתו. בעזרת כרטיסים אלה יוכל לקבל הנחה בחגיגות זאלצבורג, ברכבת האוסטרית וגם בבתי-נופש.

ידידיו קיחו כי אחרי גופש זה יהיה לו שוב המרץ הדרוש כדי לספל בעניני העלייה, אשר

פרסים

בסך כולל של

10,000,000 ל"י

אסע באירופה

כולל הארחה של 8 ימים במלון מפואר בבריסל וסיוור בכלגיה ובמפעלי ארטיק. מקרר חשמלי מעולה, תוצרת פרסי קופ. אופנוע משוכב. מכונית שיר רדיו, פיליפס. 8 מנורות פטיפון חשמלי אופוזמטי גדול. תנור חשמלי גדול, כולל 2 שלפות. מצלמה משוכחת. 2 זוגות אפניים. מערכת מחנה מלאה, כוללת אוהל פיירים ועשרות אביזרים נוספים. רובה אויר. מערכת פוינג פוינג. 10 זוגות מחליקים. 30 כדורי-רגל. 50 מנויים שנהיים של. העולם הזה. 150 מנויים הצי-שנתיים של. העולם הזה.

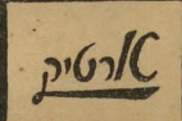
ואלפי פרסים נוספים רבי-ערך יחולקו לכל משתתפי

תחרות הענק

התאורגנת על-ידי

ואפעלי

פרטים בגליון הבא של "העולם הזה"